VierdeWereldblad

INTERNATIONALE BEWEGING
ATD VIERDE WERELD in België

België - Belgique
P.B.
Antwerpen X
1/6019

P 204209

Betrokken volksvertegenwoordigers ?

Nu de 124 felbegeerde zitjes in het Vlaams Parlement zijn verdeeld, willen we de verkozenen herinneren aan de oproep van ATD Vierde Wereld voor 7 juni : zorg ervoor dat de rechten van de armsten daadwerkelijk worden toegepast. Pas dan kunnen zij als gezin waardig samenleven.

Globaal. Armoede raakt mensen op alle domeinen van hun leven. Onderwijs, arbeid, huisvesting, gezondheid, cultuur: ze kunnen niet los gezien worden van elkaar. Daarom moeten de Vlaamse en de Federale overheid samenwerken. En binnen de Vlaamse overheid moeten ook de departementen hun beleid op elkaar afstemmen. Alleen met een globale aanpak kan armoede bestreden worden.

Dialoog. Als de armsten worden uitgenodigd voor een vergadering betekent dat nog niet dat ze echt kunnen deelnemen. Ze hebben niet altijd de kans gehad goed te leren lezen en schrijven, om hun gedachten uit te drukken. Hun slechte leefomstandigheden slorpen energie op. Als geen rekening gehouden wordt met die ongelijkheid komt de dialoog in gevaar.
Tijd, middelen en een volgehouden wil om naar de armsten te luisteren zijn dan ook heel belangrijk.

Beroepskrachten. Wat ATD Vierde Wereld vaak van hen hoort is dat zij de armsten wel willen bereiken maar dat het moeilijk is. Kennis over het leven van mensen in armoede moet daarom een ruime plaats krijgen in de basisopleiding en de voorgezette vorming van deze professionelen.

Het Vlaams Parlement in zitting bijeen. (Foto: Kurt Van Strijthem).

Effecten. Zoals bij grote infrastructuurprojecten eerst de effecten op het milieu worden ingeschat, zo vragen we ook dat op voorhand berekend wordt hoe allerlei beleidsmaatregelen een invloed hebben op het leven van mensen in armoede.

Om zo'n samenhangend beleid te realiseren zijn betrokkenheid, inzicht, durf en daadkracht nodig. Maar vooral betrokkenheid: want wie werkelijk betrokken raakt bij de dagdagelijkse strijd om het bestaan van de meest uitgesloten burgers, verwerft vanzelf inzicht, durf en daadkracht.

Redactie VierdeWereldblad

De volledige tekst van de oproep aan de (kandidaat-) parlementsleden vindt u op www.atd-vierdewereld.be.

Nr. 163 – mei-juni 2009 – Verschijnt tweemaandelijks Afgiftekantoor Antwerpen X
Internationale Beweging ATD Vierde Wereld in België - Victor Jacobslaan 12 - 1040 Brussel

Uitwaaien, ravotten en ervaringen delen aan zee

"Kan ik hier in de bibliotheek een Spaans woordenboekje vinden?", vraagt Evelien. Zij wil dolgraag met Pablo communiceren. Beiden zijn hier op vakantie en willen iets van elkaar leren.
Pablo en zijn familie wonen nu al acht jaar in België. "Acht jaar wachten, wachten, zonder uitzicht op een definitief verblijf," vertelt hij ons. "Je wordt er ziek van. Ik ben ook gestopt met de cursussen Nederlands want ik zag er het nut niet meer van in. Nu we weten dat het in orde komt, hervat ik na deze vakantie de cursus".

Uitwaaien aan zee in Blankenberge.

Tussen de gezinnen van Yves en van Els klikte het ook heel vlug. De man van Els krijgt geen toestemming om zijn brommer te laten reparen. Hij gaat iedere dag te voet. Ze wonen 15 km van zijn werk en hij begint om 4 uur 's morgens.
De schuldbemiddelaar van Yves besliste dat ze geen auto meer mochten hebben. Ook hij woont enkele tientallen kilometers van zijn werk. Gelukkig kan Yves meegaan met een collega. Maar 's avonds moet hij wel vaak een uur wachten om naar huis te kunnen gaan, omdat zijn collega langer werkt.
Beide families wisselen heel wat gesprekken met elkaar en de vrouw van Yves vertelt dat ze dankbaar is voor de tips die ze van Els kreeg om zuiniger te leven.

Tastbare herinneringen
Even op adem komen is dan zeker voor deze zes gezinnen meer dan nodig. Hun kinderen onbezorgd zien ravotten, deed hen veel deugd. 's Ochtends bloemstukjes of juwelen maken of meedoen aan een mooie fietstocht. Na de middag de zee in gaan, ook al is het net nog ietsje te koud. Het zijn ervaringen die de mensen niet snel zullen vergeten.
Tijdens de vakantie kon iedereen kaartjes in de brievenbus stoppen. Iedere avond tijdens de maaltijd wordt de post uitgereikt. Kaartjes om te bedanken voor het lekkere eten, om elkaar te bemoedigen, iets leuks van elkaar te zeggen.
De kaartjes die iedereen met de binnenpost verstuurde, zijn tastbare herinneringen die nu bij Els aan de schouw ingekaderd hangen.

Heidi Cobbaert en Marijke Decuypere

Meer informatie over Pirlewiet: www.pirlewiet.be.

Pirlewiet is een kleine vzw die al meer dan 20 jaar bestaat. Jaarlijks organiseert deze op vrijwilligers draaiende organisatie vakanties voor mensen die armoede en uitsluiting ervaren : kinderen, jongeren en gezinnen. Zes gezinnen en een heleboel monitoren gingen tijdens de paasvakantie naar Blankenberge. Onder hen Heidi, medestander, en Marijke en Kris, permanente werkers van ATD Vierde Wereld.

Ingrid Hutter - overwegingen bij een nieuwe wereld

Daar waar de dijken braken

Ingrid Hutter is volontaire van de beweging ATD Vierde Wereld. Ze is 53 en woont en werkt op dit moment in Den Haag. Ze woonde acht jaar in de Verenigde Staten, waarvan bijna vier jaar in een arme wijk in New Orleans. Met haar dagboeknotities als basis schreef ze een boek over haar ervaringen in New Orleans.

'Hier sta ik dan, onder aan de dijk die doorbrak nadat de orkaan Katrina eind augustus 2005 over de stad trok.' New Orleans ligt in de Amerikaanse staat Louisiana, aan de Mississippi. Dit is het diepe zuiden van de Verenigde Staten, waar ooit de slaven werkten op de katoenplantages.
Ingrid Hutter keert er in 2007 terug. Ze kijkt uit over de Lower 9th Ward, zwaar getroffen door de orkaan. 'Er is weinig wat eraan herinnert dat hier mensen gewoond hebben. Hier en daar wat overgebleven betonnen funderingen en trappen die voorheen via de veranda naar de voordeur leidden. Zo veel mensen verloren hier het leven'. De Irish Channelwijk waar ze woonde en werkte als volontair van ATD Vierde Wereld in de jaren 1990-1993 is hoger gelegen en minder zwaar getroffen, maar op een andere manier onherkenbaar veranderd. 'Ik kan mijn ogen niet geloven als we de Josephinestraat binnenlopen. Toen ik hier woonde, was dit een straat waar de huizen slecht onderhouden waren. Een aantal ervan stond leeg en was in bezit genomen door dak- en thuislozen. De straat zat vol gaten en bobbels.' Nu loopt Ingrid door een heel rustige straat vol met prachtige bomen, hekken en heggen en opgeknapte huizen. Maar de mensen die toen haar buren waren vindt ze niet terug in de Josephinestraat.

Uit een droom gehaald
Ingrid citeert de International Herald Tribune van 26 december 2006: "De vraag is nu hoe de stad in staat zal zijn om haar meest kwetsbare bewoners op te nemen, degenen van wie het leven het meest verstoord en ontregeld is door de orkaan."
Ze voegt er zelf aan toe: "Op dit moment lijkt het er echter meer op dat de stad probeert haar meest kwetsbare bewoners buiten de stadspoorten te houden. Er is niets nieuws onder de zon. Steeds weer, in elke samenleving en in alle tijden, denken wij een nieuwe wereld te kunnen creëren door samen te komen met een beperkte groep mensen en anderen op een afstand te houden. De meest kwetsbaren, de melaatsen, de heksen, het "wit afval", de "niggers', de "dalits", de asocialen, de multiprobleemgezinnen … "

De St. Thomaswijk, met sociale wooncomplexen voor de laagste inkomensgroepen, was één van de beruchtste buurten van de Verenigde Staten. Ingrid woonde op drie minuten wandelafstand en deed er vrijwilligerswerk in een buurthuis. "Het leek zo'n mooie droom in de jaren '90, in de St. Thomaswijk een nieuwe buurt opbouwen voor arm en rijk, in samenwerking met en bouwend op de dromen en verwachtingen van de toenmalige bewoners. Het buurtcomité heeft er, samen met organisaties die hen ondersteunden, jarenlang hard voor gewerkt. Maar het heeft niet mogen baten. 'De bewoners van de St. Thomaswijk zijn op hardhandige wijze uit hun droom gehaald', zei Don toen we hem zagen. 'De nieuwe wijk voor mensen met verschillende achtergronden heeft er uiteindelijk voor gezorgd dat er voor de armsten geen plaats meer is'. Een nieuwe wereld, maar wel zonder de armsten."

"We hebben iedereen nodig om een wereld op te bouwen die heel is, een wereld zonder ellende, honger, dorst, geweld en onwetendheid."

Maar dat werkt niet, vindt Ingrid. "We kunnen niet blijven proberen om mensen die ons een ongemakkelijk gevoel geven weg te duwen en te negeren. Wij hebben iedereen nodig om een wereld op te bouwen die heel is, een wereld zonder ellende, honger, dorst, geweld en onwetendheid."

Een spirituele weg

Het boek is ook het persoonlijk relaas van een innerlijke zoektocht. "Wat gebleven is en door alles heen blijft groeien, is de fascinatie voor het evangelie zoals het in de bijbel tot ons komt en een intens verlangen om de persoon Jezus te leren kennen en volgen. Ik ben er ook steeds meer van overtuigd geraakt dat ons leven verbinden met mensen die in diepe armoede leven, óók een spirituele weg kan zijn."

In New Orleans woonde Ingrid samen met volontairs voor wie spiritualiteit ook belangrijk is in hun leven. Ze vonden elkaar in dagelijkse momenten van stilte en gebed. Andere volontairs volgen een andere weg. Meestal bestaan teams van volontairs uit mensen met verschillende overtuigingen.
"De keuzes die ik op mijn weg gemaakt heb, zijn niet een direct gevolg van het feit dat ik volontair ben. Zij hebben te maken met omstandigheden waarin ik leefde, specifieke mensen die ik mocht ontmoeten en vooral mijn eigen ontwikkeling. De manier waarop mijn begrip daarvan in de loop der jaren is veranderd en zich heeft verdiept, heeft echter heel veel te maken met mijn ontmoeting met Père Joseph Wresinski en het leven in een van de armste wijken van New Orleans."

Leven met de buren

In de Verenigde Staten woonde en werkte Ingrid eerst met Caritas, een kleine gemeenschap katholieke vrouwen van verschillende rassen, opgericht in de jaren '50, toen het mensen van verschillende rassen nog verboden was samen te leven. Ze werkte er met hen in een heel arme wijk in Covington, eveneens in Louisiana, waar vooral Afro-Amerikanen woonden. Na twee jaar verhuisde ze naar New Orleans. 'Onze eerste opdracht hier is niet om in deze buurt een officiële activiteit in naam van de Vierde Wereld beweging te beginnen. Integendeel. Onze eerste opdracht is om vrijwilligerswerk te doen met anderen die in de buurt werken en op die manier aanwezig te zijn en te leven als buren, om zo de mensen te leren kennen.'

"Het waren jaren met heel intense ervaringen die mijn leven voorgoed veranderd hebben. Niet altijd even gemakkelijk. Er waren ruzies, vechtpartijen en af en toe geweerschoten. Mensen leden onder de angst, het geweld en de vele onzekerheden in hun leven. Velen van hen hadden nauwelijks de middelen om in hun basisbehoefte te voorzien en waren niet in staat om zonder hulp de vicieuze cirkel van armoede te doorbreken. Wij, de volontairs die in de Josephinestraat kwamen wonen, moesten daar ieder op onze eigen manier een weg in vinden. Het was vaak een hele opgave om goede relaties op te bouwen in onze kleine leefgemeenschap en met de buren. En ondanks dat, merk ik, leven in mijn herinnering op dit moment vooral nog de goede momenten voort. De momenten van diep menselijk contact, de aanwezigheid, vreugde en tederheid; de moed, de hoop en het doorzettingsvermogen."

Het geheim van een nieuwe wereld, Ingrid Hutter, ISBN: 9789089540676, 250 pag., € 17,50 (€ 19,70 incl. verzendkosten).

Volontair Kris Roels:

Samen op weg en leren van elkaar

"Ik zoek mensen op en als ik probeer hen te betrekken bij ATD Vierde Wereld dan is het omdat dit een opening tot verandering, vorming en groei biedt. De saamhorigheid kan veel voor mensen betekenen. En de ontdekking dat hun inbreng waardevol is voor anderen. Ook mijn blikveld is door deze ontmoetingen veel breder geworden. "

Aan het woord is Kris Roels, sinds 1990 permanent werker ofwel volontair bij de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld. Vandaag de dag is Kris Roels na missies in Frankrijk, New York en Nederland weer terug in de straten van Brussel. Met de Nederlandstalige groep in de hoofdstad bereidt hij de Volksuniversiteit voor. Hij zoekt en onderhoudt contact met daklozen en is betrokken bij het Collectief Straatdoden.

Geïnspireerd door een voordracht van oprichter Jan Vermeire van Poverello, ging Kris Roels begin jaren tachtig als vrijwilliger aan de slag bij deze organisatie in de Brusselse Marollenwijk. Daar hoorde hij over de Beweging ATD Vierde Wereld en over de ideeën van stichter Joseph Wresinski. "Dat bleek meer mijn weg te zijn: niet voor maar met de mensen. Geen bedeling, maar samen op weg en leren van elkaar. Als ik achterom kijk en me afvraag waarom mijn pad deze richting uitging dan komen mijn jaren bij de jeugdbeweging KSA-VKSJ en mijn schooltijd in het Sint-Lodewijkscollege in Lokeren in zicht. Daar zijn bakens gezet. "

Liften

Kris (Gent, 1962, opgegroeid in Zele) is geen man van grote theorieën, maar van continu en direct contact met mensen. Op straat, in een sociaal restaurant, al liftend spreekt hij met de mensen over wat hem op zijn hart ligt. Hij kan fier zijn op kleine overwinningen: een kind dat uiteindelijk toch naar school gaat, een overleden dakloze die een waardige begrafenis krijgt. En meer dan eens maakte een automobilist die hem een lift gaf niet veel later een gift over op de bankrekening van ATD Vierde Wereld.
"Mensen hebben heel wat ideeën over daklozen die niet kloppen", weet Kris. "Dat zij eenzamen zijn zonder familie of kinderen bijvoorbeeld. Onlangs sprak ik met mensen op straat over het 20-jarig bestaan van de verklaring van de Rechten van het Kind. Dat bracht heel wat emoties teweeg. Een man sprak huilend over zijn kinderen, die hij miste. En over het gevoel dat hij gefaald had."
"Heel wat mensen denken ook dat daklozen alle tijd hebben. Maar dat is niet waar: overdag moeten ze bedelen om aan de kost te komen. Ook als je hen 's avonds ergens bij wilt betrekken, een Volksuniversiteit of een

Kris Roels houdt straatbibliotheek met kinderen van de nomadenvolken Manouche en Roma in het Franse departement Val-d'Oise. "Ondanks de spanningen tussen deze volken, ontstonden soms toch vriendschappen."

andere bijeenkomst, zeggen ze: als ik daar heen ga heb ik vannacht geen slaapplaats. Dus zul je daarvoor samen met hen een oplossing moeten zoeken, anders kom je niet verder."

Manouche en Roma
Aan zijn eerste missie heeft Kris Roels nog steeds zeer dierbare herinneringen: van 1991 tot 1994 werkte en leefde hij met een collega-volontair met het nomadenvolk Manouche in het Franse departement Val-d'Oise. Aanvankelijk gebeurde dat via een straatbibliotheek. Zo leerde hij via de kinderen de ouders kennen, die eerst vrij wantrouwig waren. De laatste zes maanden woonde hij in een caravan tussen de mensen. Deze Manouche kwamen uit Frankrijk en werden daarom getolereerd door de lokale overheid.

Anders was dat voor een groep van zo'n 200 Roma die in 1992 plotseling neerstreken op het terrein naast de Manouche. Zij kregen na anderhalf jaar te horen dat ze moesten vertrekken, goedschiks of kwaadschiks. "Lang niet iedereen vertrok op tijd. Veel spullen van mensen die achterbleven werden verbrijzeld en afgevoerd. Er bleef geen spaander liggen", herinnert Kris Roels zich als de dag van gisteren. Maar ook hier kleine overwinningen: kinderen die ondanks alles wat tegen zat, toch naar school gingen en vriendschappen die ondanks de spanningen tussen de Manouche en de Roma ontstonden tussen sommigen van hen.

Wie belangstelling heeft voor het volontariaat of zich op een andere manier wil inzetten, kan contact opnemen met ons Vlaams Secretariaat. Vragen naar Katia. De contactgegevens staan in de colofon op de achterpagina.

In Brooklyn, Colmar en Wijhe

Van 1995 tot 1997 woonde Kris tussen mensen in armoede in het zeer multi-etnische East New York (Brooklyn). Ook hier werden de contacten gelegd via de straatbibliotheek. Hij was er met mensen met armoede-ervaring en andere volontairs en medestanders bij toen in 1996 de Gedenksteen voor Slachtoffers van Armoede ingehuldigd werd in de tuin op het domein van de Verenigde Naties

Vanuit New York schreef Kris veel met collega-volontaire Marijke Decuypere, die op dat moment voor ATD Vierde Wereld in Guatemala werkte. In 1998 stapten ze in het huwelijksbootje en in 1999 aanvaardden ze samen een nieuwe missie in Colmar in de Franse Elzas. Kris: "De nadruk lag vooral op gezinsbezoeken en mensen proberen te betrekken bij activiteiten in het Vierde Wereldhuis en de Volksuniversiteit." Maar ook: de geboorte van de tweeling Joshua en Judith in 2000 en Kris' ongeval met zeer ernstig beenletsel in 2003. Het geblesseerde been bleef hem parten spelen tijdens de missie op recreatieboerderij ´t Zwervel van ATD Vierde Wereld in Nederland, waar het gezin van 2004 tot 2007 woonde en werkte. Een intensieve periode, met hoogte- en dieptepunten. "Dat mijn been het opnieuw begaf, was een zware dobber voor ons. Gelukkig kon ik na zeven maanden weer bezoeken brengen aan gezinnen voor wie het moeilijk is om zelf naar de boerderij te komen. Zo bleef het contact behouden en konden we ook met hun meningen rekening houden", vertelt Kris Roels.

Overtuigd
Hoewel hij niet de illusie heeft dat de Beweging de wijsheid of de waarheid in pacht heeft, is Kris Roels na alle omzwervingen nog steeds een overtuigd en overtuigend volontair:

"ATD Vierde Wereld heeft me ideeën en werkwijzen aangereikt. Mensen in armoede worden niet gehoord, niet betrokken, niet aangesproken. Als je toch hun mening vraagt dan krijg je heel wat te horen. Joseph Wresinski heeft laten zien hoe je anders tegen armoede kunt aankijken. Als je werkelijk betrokken bent bij elkaar en je trekt intensief met elkaar op, dan zijn er soms confrontaties.

Maar de wederkerigheid van het leren is dan wel een proces dat iedereen verder brengt."

Medestanders Brugge onderscheiden

Bea Vanhaecke (links) en Ria van Stee ontvangen uit handen van gedeputeerde Dirk De fauw ieder een Ereteken van de provincie West-Vlaanderen voor hun inzet in de strijd tegen armoede.

Bea Vanhaecke en Ria Van Stee van de medestandersgroep ATD Vierde Wereld Brugge werden op 10 mei door gedeputeerde Dirk De fauw onderscheiden met het Ereteken van de provincie West-Vlaanderen.
Vijfentwintig jaar gedreven en belangeloze inzet in de strijd tegen armoede werden zo beloond.
Een kroon op de viering van het kwarteeuw-feest van de groep.
In een tjokvolle zaal van centrum Vormingplus kon een boeiend programma de concurrentie met Moederdag en mooi weer op deze zondagochtend moeiteloos weerstaan. Vijf leden van de groep getuigden over hun drijfveren om medestander te zijn. 'Mensen tot hun recht laten komen', zei Hilde Brinckman, één van hen. Hefbomen zijn onder meer toegang tot cultuur, onderwijs, huisvesting en gezondheidszorg.
Koen Vansevenant beschreef vanuit zijn praktijkervaring het belang van het betrekken van het hele netwerk van een gezin in de strijd tegen armoede. Hij is medewerker van Bind-kracht en medeauteur van de publicatie 'Bind-kracht in armoede'.

'Buitengewone gewone mensen'
Dat medestander zijn niet altijd makkelijk is, werd overtuigend uitgebeeld door henzelf in een instap-toneelstuk onder leiding van Lucas Vandenbussche. Hoe spreek je vooroordelen tegen over mensen in armoede die je hoort in de rij bij de slager? Het publiek kon de loop van het stuk bepalen door zelf een rol over te nemen. Zeer treffend en leerzaam.
Van vertegenwoordigers van Vereniging Waar Armen het Woord nemen Ûze Plekke kreeg de groep een prachtige orchidee met twee takken cadeau: symbool voor kennis en ervaring. Coördinator van ATD Vierde Wereld Vlaanderen, Katia Delisse-Mercelis, noemde de Brugse medestanders 'buitengewone gewone mensen'. Ze verwees daarbij naar een citaat van ATD Vierde Wereld-stichter Joseph Wresinki: 'Mensen in armoede overleven dankzij zichzelf en dankzij gewone mensen die zich aan hun zijde scharen.' Medestanders, zoals in Brugge.

Grensland – je bent er zo, maar hoe raak je er weg?

Donker gefilmd met een lichtgevende boodschap

Deze indringende reportage volgt vijf mensen in een sociale woonwijk, met als spil het buurthuis. Aan de hand van hun verhalen, wordt een eerlijk en veelzijdig beeld geschetst van het complexe probleem van armoede, uitsluiting en werk in Vlaanderen vandaag.

Arm zijn is begrensd zijn. Hoe verder je afdaalt, des te meer grenzen zich opwerpen. Ze beletten om opnieuw een plaats te krijgen in de maatschappij en in het bijzonder op de arbeidsmarkt.
Beleidsmensen mogen zich dus niet eenzijdig richten op "werk verschaffen", eerst moeten zij aan mensen in armoede middelen, tijd en ruimte bieden voor ontmoeting, voor maatschappelijke integratie, voor het helen van kwetsuren, kortom voor welzijn.

De film is beschikbaar in een 52 of 90 min. versie, Nederlands ondertiteld.

Vanaf september 2009 komen daar nog eens bij: ondertiteling in het Frans, een infobrochure, een extra filmreportage met wetenschappelijke en politieke duiding en een gespreksleidraad ter ondersteuning van nabespreking of debat.

Een scène uit Grensland: "Mijn buren moesten mij naar het buurthuis sleuren, ik wou niet. Het werd de start van veel nieuwe dingen." (Foto: Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen vzw).

Bestellen: www.bevrijdingsfilms.be, tel. : 016.23 29 35, bevrijdingsfilm@pandora.be

KALENDER

VOLKSUNIVERSITEIT VAN DE VIERDE WERELD
Plaats van dialoog met mensen met armoede-ervaring. Op uitnodiging.
Elke 4e dinsdag van de maand, behalve in juli en augustus.

23 juni, Brussel.
22 september, Brussel.

Noteer ook alvast in de agenda: **Zaterdag 17 oktober : Wereldddag van Verzet tegen Extreme Armoede;** Nationale, tweetalige Volksuniversiteit in Brussel. Belangstellenden en groepen die normaal niet meedoen, kunnen zich aanmelden.
Aansluitend: ceremonie bij de Gedenksteen voor Slachtoffers van Armoede bij het Europees Parlement van 17 tot 17.30 uur.
De VU op de 4e dinsdag van oktober vervalt hiermee.

NATIONALE GEZINSDAG
Zondag 28 juni, voor alle leden en (klein)kinderen in Doornik.

MEDESTANDERSSHELTER
Elke eerste donderdag van de maand van 17u tot 20u. Onze deuren en telefoonlijnen staan open.
Laatste shelter voor de zomer: **2 juli.** Eerste shelter nieuwe seizoen: **1 oktober**.

STARTDAG 2009-2010:
Zaterdag 19 september, Brussel.

KENNISVOORMIDDAG
Vanuit ervaring via inzicht tot inzet verdiepen actieve leden zich met een gastspreker in een actueel thema.
Zaterdag 31 oktober: 'Voor de toekomst van onze (klein-) kinderen' (2). Met medewerking van wetenschapper Greet Geenen.

Voor jongeren *die de Beweging ATD Vierde Wereld beter willen leren kennen, zijn er deze zomer verschillende mogelijkheden in België en elders in Europa.*

Engeland : Frimhurst

In de periode van 6 juli tot 9 augustus kunnen vrijwilligers het team van ATD Vierde Wereld UK versterken in het *Frimhurst Family House*. Een gevarieerd programma met gezinnen die in armoede leven. Goed Engels kennen is noodzakelijk. Deelname is voor minimaal twee weken, bij voorkeur de eerste twee.

Creatief in Brussel

Verschillende creatieve en culturele zomeractiviteiten in de wijken van Brussel vanuit van het Huis van de Kennis, het culturele project van ATD Vierde Wereld in de hoofdstad. *(Foto hiernaast)*

Frankrijk : Zomercampus

Deze zomeruniversiteit is niet specifiek voor jongeren, maar wel interessant voor studenten en jonge wetenschappers. Mensen met heel verschillende achtergronden wisselen (wetenschappelijke) kennis en ervaring uit rond armoede. Campus is van 24 tot 28 augustus in het Internationaal Centrum in Méry-sur-Oise.

Informatie is te vinden op www.atd-vierdewereld.be. Of bel naar het Vlaams Secretariaat, tel. 02 / 647 92 25.

VIERDEWERELDBLAD

Uitgave van de Beweging ATD Vierde Wereld
Victor Jacobslaan 12
1040 Brussel
Tel. (02)647 92 25.
Fax (02)640 73 84.
atd-vw.belgie@skynet.be
www.atd-vierdewereld.be

Verantwoordelijk uitgever:
Régis De Muylder
Victor Jacobslaan 12, 1040 Brussel

Lid van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld

Voor giften en lidmaatschap kunt u storten op rek.nr.: 000-0745336-85. Giften van 30 euro of meer per jaar zijn aftrekbaar van de belastingen. Een fiscaal attest wordt in februari afgeleverd.
ATD Vierde Wereld België is lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving (VEF) en onderteken haar ethische code. Op www.atd-vierdewereld.be vindt u meer informatie over hoe u ons (financieel) kunt steunen. Door lid te worden onderschrijft u de basisopties van onze Beweging en betekent u een steun in onze strijd om een einde te maken aan armoede.

De Internationale Beweging ATD Vierde Wereld is een niet-gouvernementele organisatie (NGO) voor armoedebestrijding. Ze is niet gebonden aan een geloofsovertuiging of levensbeschouwing. Het belangrijkste doel is: de armoede bestrijden met de armsten zelf en vanuit hun ervaringen en kennis. De acties zijn gericht op de eerbiediging van ieders waardigheid en mensenrechten: een duurzame basis voor de uitroeiing van grote armoede. Volledige tekst: www.atd-vierdewereld.be.